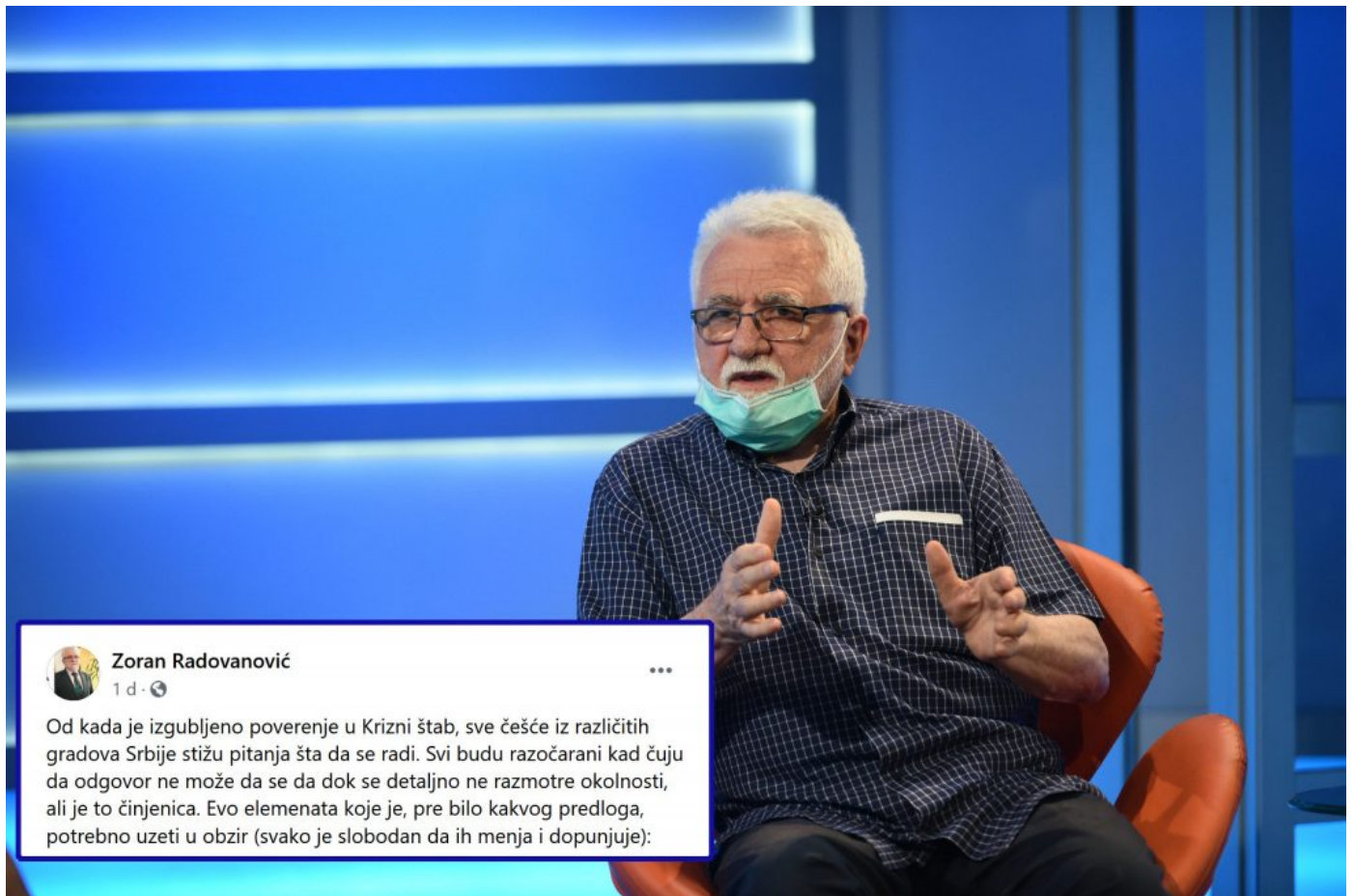


Епидемиолог Зоран Радовановић објавио је низ питања на које би требало да имамо одговоре да бисмо могли да разматрамо шта да се уради у даљој борби против коронавируса.



“Од када је изгубљено поверење у Кризни штаб, све чешће из различитих градова Србије стижу питања шта да се ради. Сви буду разочарани кад чују да одговор не може да се да док се детаљно не размотре околности, али је то чињеница. Ево елемената које је, пре било каквог предлога, потребно узети у обзир (свако је слободан да их мења и допуњује)” написао је Радовановић на свом Фејсбук профилу и затим поставио низ питања на која би требало да добијемо одговор од надлежних.

Реч је о следећим питањима:

– Број оболелих особа и динамика заражавања у Србији и по регионима („апдејтовани“ подаци БИРН-а, а не оно што саопштава Институт „Батут“)

– Макар груба представа о пропорцији особа које су без тестирања слате кући, уз препоруку да буду у изолацији (вероватно би већина, да је тестирана, била сврстана у категорију оболелих)

– Шта значи осам или десет хиљада тестираних дневно (збирају ли се различити тестови)?

– Колике су резерве ПЦР тестова?

– Колико су власти још спремне да уложе у набавку нових ПЦР тестова?

– Како је, дугорочно гледано, са апаратима и кадром за ПЦР тестирање?

– Колики су капацитети Завода за јавно здравље за откривање контаката?

– Постоји ли спремност да се у истраживање контаката укључе специјалисти социјалне медицине и хигијене, као и санитарни и медицински техничари?

– Могу ли све ПЦР+ особе да се изолују ван куће (у овој фази епидемије то је вероватно илузорно било где у Србији)?

– Да ли је реално да се сви откривени контакти држе у кући током 14 дана од последњег ризичног сусрета са изворима заразе?

– Колико би њихово конфинирање (кућни карантин) ометало функционисање локалне заједнице?

– С друге стране, колико би садашњи пасиван однос према контактима угрозио или чак паралисао економски и други живот заједнице у блиској будућности?

– У којој мери се примењују предложене мере индивидуалне заштите (физичка раздвојеност, маска, прање руку)?

– Какве су могућности да се прихватање наведених мера појача било принудом, било на неки други начин?

– Колико се у конкретним условима може утицати на смањење ризика током венчања, сахрана, преслава, рођендана и сличних повода за окупљање?

– Какво је расположење популације према евентуалном увођењу додатних рестриктивних мера (мимо постојећих, попут забране окупљања више од 10 особа)?

Иначе, доктор Радовановић је први од епидемиолога који је критиковао мере Кризног штаба, посебно чињеницу да је после врло строгих мера током марта и априла, у мају дошло до нагле релаксације да би се ишло на изборе.

Његове критике су учестале посебно после открића истраживачке мреже БИРН да постоји нелогичности у званичној статистици о броју умрлих и заражених у Србији.

Радовановић, који је појединим члановима Кризног штаба био професор и ментор, замерио им је што су због стварања привада нормалности да би могло да се иде на изборе пристали на превремено попуштање неких епидемиолошких мера.

Одбио је понуду епидемиолога и свог ученика Предрага Кона да заузме његово место у Кризном штабу уз оцену да је он човек у пензији који само жели да се грађанима каже истина. Председник Александар Вучић је Радовановића због његових критика једном приликом прозвао као лицемера.

(Нова.рс)